

PSYCHOLOGIE U NÁS A V ZAHRANIČÍ

STANISLAV DORNIČ (1929—1989)

Pripadá mi smutná povinnosť oznámiť psychologickéj obci, že v decembri r. 1989 zomrel v Štokholme Doc. Dr. Stanislav Dornič, CSc.

Keďže sme sa v posledných dvoch desaťročiach s jeho menom v našich časopisoch nestretli, považujem za potrebné predstaviť ho najmä mladšej generácii psychologov.

S. Dornič študoval psychológiu na Masarykovej univerzite v Brne a od r. 1954 pracoval v Psychologickom laboratóriu SAV, neskôr premenovanom na Ústav experimentálnej psychológie SAV. Roku 1960 obhájil kandidátsku prácu, v ktorej sa zaoberal možnosťami diagnostiky únavy pomocou reverzibilných figúr, najmä v pracovných podmienkach so škodlivými látkami.

V tomto období sa začal systematicky zaoberať otázkami bezprostrednej pamäti, a to pri sledovaní vplyvu počtu uniformných optických signálov na presnosť bezprostrednej lokalizácie. Pre tento experiment vyvinul zariadenie, ktoré sa potom využilo pre rad ďalších výskumov (krátkodobá pamäť, výskumy záťaže).

Postupne vybudoval v ÚEPs SAV oddelenie všeobecnej psychológie, v ktorom sa realizoval rad výskumných projektov zameraných na krátkodobú pamäť a bilingvizmus. Začal sa zaoberať aj psychofyzikou, najmä po dvoch stážach v Štokholme, (r. 1965 a 1967).

Roku 1970 definitívne odchádza pracovať do Ústavu aplikovanej psychológie v Štokholme, v ktorom bol až do svojej smrti. V prvých rokoch svojho pobytu vo Švédsku sa venoval najmä pod vplyvom prof. G. Ekmana otázkam psychofyziky, neskôr najmä otázkam kognitívnej psychológie, pozornosti, výkonnosti, záťaži, informačným procesom.

Doc. Dornič sa už počas svojej činnosti u nás, ale neskôr podľa švédskych údajov aj v Štokholme vypracoval na prvotriedneho experimentálneho psychológa. (Stal sa známym svojím heslom v pracovni: ani deň bez experimentu). Zúčastnil sa na mnohých zahraničných vedeckých podujatiach, z ktorých viaceré aj organizoval. Pre takúto prácu mal výborné osobnostné aj jazykové predpoklady (ovládal nemčinu, angličtinu, francúzštinu, španielčinu, ruštinu a švédštinu).

Predčasná smrť mu znemožnila napísať syntetické dielo, ktoré by zhrňovalo rozsiahle poznatky, ku ktorým sa dopracoval.

Ústav experimentálnej psychológie utrpel v súvislosti s osobou Stana Dorniča dve straty. Prvou bol jeho odchod z ústavu r. 1970, kedy sa začínal široko koncipovaný výskum pamäti a druhou, žiaľ už definitívnu stratou je jeho odchod v dobe, keď sme počítali s jeho ďalšou spolupracou. Takto však nám iné nepozostáva, len uchovať si jeho svetlú pamiatku.

J. Daniel

ZPRÁVA O MEZINÁRODNÍ KONFERENCI IRTAC (INTERNATIONAL ROUND TABLE FOR THE ADVANCEMENT OF COUSSELLING)

Konferencie zaměřená na perspektivy výchovného poradenství a poradenství ve vztahu k mládeži se konala 1.—5. července 1990 pod heslem „Youth in the 1990s — Challenges and Opportunities for Counselling and Education“ v kongresovém centru University Helsinki za účasti více než 200 členů i nečlenů organizace IRTAC, většinou psychologů, výchovných poradců, lékařů a sociálních

pracovníků pod záštitou ministrů práce a kultury Finska.

Jednání v plénu zahájili předseda IRTAC H. Z. Hoxter (Velká Británie) a vedoucí přípravného výboru A. Tapaninen (Finsko). Konferenci pozdravili ministři gestora, prorektor University Helsinki, zástupci Světové zdravotnické organizace a UNESCO. V plénu byly také předneseny tyto nejzávažnější referáty konference: J. C. J. Bonarius (Holandsko) — o „psychologických paradoxech poradenství“; Kitty Schmidt (Rakousko) — o vztazích mezi poradenstvím a psychoterapií; Yrjö-Paavo Häyrynen (Finsko) — o zájmech, hodnotách a představách o povolání u studentů vzhledem ke změnám v kultuře; Frank Dumont (Kanada)